

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/248/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812210143
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7812210143.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej s sudcov JUDr. Dany Ferkovej a JUDr. Miroslava Sogu, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 5.2.2015, č.k. 5C/145/2012-106 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom žalobu žalobcu zamietol. Náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov nepriznal. Návrh na prerušenie konania zamietol.

Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených pred Okresným súdom Rožňava, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. K nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené MP), alebo
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Súd prvého stupňa uznesením 5C/145/2012 - 7 zo dňa 9. 10. 2012 spojil na spoločné konanie vec 5C/145/2012 a veci 5C/151/2012, 5C/131/2012, 5C/82/2012, 5C/96/2012, 5C/99/2012, 5C/102/2012, 5C/103/2012, 5C/126/2012, 5C/135/2012, 5C/138/2012, 5C/148/2012, 5C/163/2012, 5C/169/2012, 5C/170/2012, 5C/182/2012, 5C/199/2012, 5C/204/2012, 5C/221/2012, 5C/222/2012, 5C/223/2012, 5C/232/2012, 5C/233/2012, 5C/238/2012, 5C/235/2012, 5C/243/2012, 5C/248/2012, 5C/252/2012, 5C/253/2012, 5C/255/2012, 5C/257/2012, 5C/267/2012, 5C/270/2012, 5C/272/2012, ktoré sa v ďalšom konaní budú viesť pod spisovou značkou 5C/145/2012.

Žalobca si vo všetkých spojených veciach uplatnil náhradu škody spolu vo výške 53.670,73 eur a z titulu nemajetkovej ujmy si uplatnil náhradu spolu vo výške 16.762,38 eur. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Žalobca v jednotlivých žalobách, ktoré boli spojené do spoločného konania 5C/123/2012 žiadal v zmysle § 12 Občianskeho súdneho poriadku, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním vecí o prikázaní vecí inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Rožňava sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vzhľadom na ich pomer k veciam a k účastníkom konania. Poukázal na to, že vecne a miestne príslušný Okresný súd Rožňava, ktorý by bol inak oprávnený veci prejsť, je štátnym orgánom, ktorý svojim konaním vyvolal skutočnosť zakladajúcu právo uplatňovať nároky žalobcu z titulu nesprávneho úradného postupu, z ktorého vznikla škoda žalobcovi. Preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o škode rozhodovať. Keďže Okresný súd Rožňava bol sám škodcom v exekučných veciach, je vylúčené, aby rozhodoval spor medzi žalobcom a štátom. Pridelenie vecí niektorému zo sudcov Okresného súdu Rožňava by porušilo právo žalobcu na prerokovanie vecí nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce na súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Z uvedených dôvodov navrhol zrušiť nariadené pojednávanie na deň 17.10.2013 s poukazom na skutočnosť, že vo veci podal ústavnú sťažnosť voči rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach 3NcC/39/2012-16 zo dňa 19.10.2012 a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Vzhľadom na podanú ústavnú sťažnosť navrhol konanie v zmysle § 109 ods. 1 písm. b) a § 109 ods. 2 písm. e) Občianskeho súdneho poriadku prerušiť.

Súd prvého stupňa uznesením 5C/145/2012-60 zo dňa 13.11.2013 prerušil vo veci konanie do skončenia konania o ústavnej sťažnosti na Ústavnom súde SR. Krajský súd v Košiciach uznesením 6Co/17/2014-70 zo dňa 29.4.2014 zrušil uznesenie a vec vrátil na ďalšie konanie.

Prvostupňový súd nariadil pojednávanie na deň 5.2.2015 a predvolal účastníkov konania. Žalobca navrhol zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Poukázal na to, že nesúhlasí s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach a preto podal voči nemu ústavnú sťažnosť a navrhol konanie vo veci prerušiť do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o jeho sťažnosti. Jednalo sa o úplne rovnaký návrh na zrušenie pojednávanie a prerušenie konania, aký bol podaný ohľadom nariadeného pojednávanie na 17.10.2013. K návrhu pripojil fotokópiu sťažnosti adresovanú Ústavnému súdu Slovenskej republiky bez uvedenia dátumu na sťažnosti, kedy bola vyhotovená a bez prezenčnej pečiatky prijatia tejto sťažnosti adresátom. Prvostupňový súd poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach 2Nc/38/2012-16 zo dňa 22.10.2012, z ktorého vyplýva, že Krajský súd v Košiciach rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Rožňava JUDr. Katarína Janečková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí spojených na spoločné konanie pod spisovou značkou 5C/145/2012. Uvedeným uznesením bola vyriešená otázka námietok žalobcu voči zaujatosti sudcov Okresného súdu Rožňava. Účastníci sa nariadeného pojednávanie nezúčastnili, pričom žalobca žiadal pojednávanie zrušiť z dôvodu námietky zaujatosti a zároveň opätovne žiadal konanie prerušiť z dôvodu podanej sťažnosti na ústavný súd. Žalovaný sa vo veci písomne ospravedlnil, navrhol rozhodnúť v jeho neprítomnosti v zmysle svojho písomného vyjadrenia vo veci a navrhol žalobu zamietnuť. Súd prvého stupňa opätovne rozhodol o návrhu žalobcu na prerušenie konania, ktorý podal podaním zo dňa 8.12.2014 z tých istých dôvodov. O prvej žiadosti o prerušenie konania už bolo rozhodnuté vyššie oboznamovaným uznesením.

Súd prvého stupňa poukázal vo veci na tú skutočnosť, že bol dodržaný postup v zmysle ustanovení §§ 14 až 16 Občianskeho súdneho poriadku a na podanú námietku zaujatosti žalobcu nadriadený súd rozhodol tak, že nevyhlásil JUDr. Katarínu Janečkovú z prejednávania a rozhodovania vecí a preto nie je dôvod na prerušenie konania, keďže samotný sudca sa necíti byť zaujatý a o námietke zaujatosti bolo rozhodnuté v súlade s Občianskym súdnym poriadkom. Je potrebné zdôrazniť, že o návrhu na prerušenie konania z tých istých dôvodov už bolo raz právoplatne rozhodnuté a preto ak žalobca sa opätovne domáha prerušenia konania a nenastali nové skutočnosti, bolo potrebné opätovne návrh zamietnuť. Prvostupňový súd preto vykonal pojednávanie a dokazovanie v neprítomnosti účastníkov v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejsť v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. Súd prvého stupňa teda považoval

neúčast' žalobcu na nariadenom pojednávaní za neospravedlnenú a jeho návrh na zrušenie nariadeného pojednávania za nedôvodný, nakoľko otázka námietky nestrannosti súdu a sudcov bola vyriešená vyššie citovanými rozhodnutiami a preto súd konal aj v neprítomnosti žalobcu.

Súd prvého stupňa v konaní vykonal dokazovanie aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil nasledovné:

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/17/2009 súd zistil, že exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 12.1.2009. Súd vydal poverenie dňa 21.1.2009.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 6Er/229/2005 súd zistil, že exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 13.10.2005. Súd poverenie vydal dňa 19.10.2005. Oprávnený dňa 22.11.2010 podal návrh na zmenu exekútora, pričom súd uznesením zo dňa 15.4.2011 návrh zamietol. Zároveň exekúciu vyhlásil za neprípustnú, exekučné konanie zastavil a rozhodol o trovách exekúcie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 16.5.2012.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 6Er/418/2006 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 18.8.2006. Poverenie vo veci bolo vydané dňa 17.8.2006. Súd uznesením zo dňa 26.9.2011 zamietol návrh oprávneného na zmenu exekútora. Uznesením zo dňa 7.6.2011 exekučné konanie bolo zastavené a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.1.2012.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/820/2010 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 4.10.2010. Uznesením zo dňa 14.3.2011 súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 8.4.2011. Uznesením zo dňa 6.5.2011 bola exekúcia zastavená a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.5.2011.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/754/2010 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 9.9.2010. Súd uznesením zo dňa 11.3.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením zo dňa 14.4.2011 exekučné konanie bolo zastavené.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/2/2010 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 4.1.2010. Súd listom zo dňa 12.1.2010 vyzval oprávneného, aby predložil hmotnoprávne podklady preukazujúce nárok priznaný rozhodcovským rozsudkom. Po predložení potrebných dokladov súd uznesením zo dňa 9.3.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením zo dňa 13.4.2011 bola exekúcia zastavená a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.2.2012.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/53/2005 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 18.3.2010. Súd vo veci vydal poverenie dňa 31.3.2005. Súd uznesením zo dňa 18.2.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.8.2012.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/204/2013 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 31.10.2003. Poverenie vo veci bolo vydané dňa 10.11.2003. Súd uznesením zo dňa 16.2.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.4.2012.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/644/2010 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 12.8.2010. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 8.12.2010.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/1009/2010 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 10.12.2010. Uznesením zo dňa 15.3.2011 súd

zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie na vykonanie exekúcie. Uznesením zo dňa 18.4.2011 bolo exekučné konanie zastavené.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/710/2011 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 18.8.2011. Súd uznesením zo dňa 20.12.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia. Uznesením zo dňa 27.1.2012 bola exekúcia zastavená.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/107/2011 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 10.2.2011. Súd uznesením zo dňa 16.3.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd uznesením zo dňa 6.5.2011 zastavil exekučné konanie.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/108/2005 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 11.5.2005. Uznesením zo dňa 26.9.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd uznesením zo dňa 21.2.2011 zastavil exekučné konanie, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 1.3.2012.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/1008/2010 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 10.12.2010. Uznesením zo dňa 15.3.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd uznesením zo dňa 18.4.2011 exekučné konanie zastavil, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 5.5.2011.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/620/2011 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 3.8.2011. Súd uznesením zo dňa 9.8.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia o udelenie exekúcie. Uznesením zo dňa 21.9.2011 exekučné konania zastavil, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.9.2011.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/238/2011 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 24.3.2011. Uznesením zo dňa 30.3.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd uznesením zo dňa 6.5.2011 exekučné konanie zastavil, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.5.2011.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/788/2010 (obsah zistený z registra) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 23.2.2010. Uznesením zo dňa 10.3.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd uznesením zo dňa 13.4.2011 zastavil exekučné konanie, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 2.5.2011.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/758/2010 (pripojený úradný záznam) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 9.9.2010. Uznesením zo dňa 8.3.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd uznesením zo dňa 6.5.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26.5.2011, zastavil exekučné konanie.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/926/2009 (pripojený úradný záznam k spisu) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 28.12.2009. Uznesením zo dňa 11.3.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd uznesením zo dňa 18.4.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2.5.2011, zastavil exekučné konanie.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/759/2009 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 23.11.2009. Uznesením zo dňa 23.3.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 20.4.2011, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd uznesením zo dňa 6.5.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26.5.2011, zastavil exekučné konanie.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/2/2010 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 4.1.2010. Uznesením zo dňa 9.3.2011 súd zamietol

žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd uznesením zo dňa 13.4.2011 zastavil exekučné konanie, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 2.5.2011.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/967/2010 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 26.11.2010. Uznesením zo dňa 14.3.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6.4.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd uznesením zo dňa 14.4.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2.5.2011, zastavil exekučné konanie.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/717/2010 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 25.8.2010. Uznesením zo dňa 11.3.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6.4.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd uznesením zo dňa 18.4.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2.5.2011, zastavil exekučné konanie.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/113/2011 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 14.2.2011. Uznesením zo dňa 17.3.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd uznesením zo dňa 6.5.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 30.5.2011, zastavil exekučné konanie.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/780/2011 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 12.9.2011. Uznesením zo dňa 13.9.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 8.10.2011, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd uznesením zo dňa 24.10.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 31.10.2011, zastavil exekučné konanie.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/1045/2010 (pripojený úradný záznam) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 22.10.2010. Uznesením zo dňa 15.3.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6.4.2011, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd uznesením zo dňa 18.4.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 5.5.2011, zastavil exekučné konanie.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/39/2011 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 17.1.2011. Uznesením zo dňa 16.3.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13.4.2011, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd uznesením zo dňa 6.5.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 30.5.2011, zastavil exekučné konanie.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/478/2010 (pripojený úradný záznam) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16.7.2010. Uznesením zo dňa 14.3.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6.4.2011, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd uznesením zo dňa 14.4.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2.5.2011, zastavil exekučné konanie.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/585/2011 (pripojený úradný záznam) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 19.7.2011. Uznesením zo dňa 6.12.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28.12.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd uznesením zo dňa 5.1.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 16.1.2012 zastavil exekučné konanie.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/123/2011 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16.2.2011. Uznesením zo dňa 17.3.2011 bola žiadosť súdneho exekútora zamietnutá. Uznesením zo dňa 6.5.2011 bolo exekučné konania zastavené.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/626/2011 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 3.8.2011. Súd uznesením zo dňa 9.8.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia. Uznesením zo dňa 21.9.2011 bolo exekučné konanie zastavené.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/645/2010 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 12.8.2010. Súd uznesením zo dňa 11.3.2011 zamietol žiadosť o udelenie poverenia. Uznesením zo dňa 18.4.2011 bolo exekučné konanie zastavené.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/472/2010 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16.7.2010. Súd uznesením zo dňa 11.3.2011 návrh exekútora zamietol a uznesením zo dňa 18.4.2011 exekučné konania zastavil.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/592/2011 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 21.7.2011. Súd uznesením zo dňa 2.8.2011 návrh exekútora zamietol a uznesením zo dňa 21.9.2011 exekučné konania zastavil.

V žalobách označených ako NZP, kde bolo namietané, že súd o návrhu na vydanie poverenia rozhodol zamietnutím návrhu po zákonnej 15 dňovej lehote, prvostupňový súd zistil nasledovné:

Zo znaleckého posudku 1/2013 zo dňa 24.6.2013 vypracovaného doc. JUDr. PhDr. Miroslavom Slašťanom PhD, znalcom v odbore právne vzťahy k cudzine (pripojeného k spisu Okresného súdu Rožňava 5C/179/2012 ako listinného dôkazu platného vo všetkých veciach, kde sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy), zo záverov v bode I vyplýva, že primárne právo neumožňuje Európskej únii zasahovať do právomoci členských štátov, stanoviť a následne podrobne upraviť možnosť riešenia sporov v rámci rozhodcovského konania. Nie je možné konštatovanie ani v súlade so smernicou č. 93/13/EHS, že rozhodovanie spotrebiteľských sporov v rámci rozhodcovského konania by bolo zakázané. Ani súdny dvor v žiadnom svojom rozhodnutí nekonštatoval, že rozhodovanie spotrebiteľských sporov v rozhodcovskom konaní je zakázané, alebo že rozhodcovská zmluva predstavuje nekalú a zakázanú podmienku v spotrebiteľských zmluvách. Z bodu II. vyplýva, že právo EÚ všeobecne a bez splnenia osobitných podmienok ochrany spotrebiteľa nezakazuje, aby majetkové spory, v ktorých zmluvnou stranou je spotrebiteľ, mohli byť rozhodované rozhodcom alebo rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní.

Zo záverov znaleckého posudku 1/2014 zo dňa 17.1.2014, vypracovaného Ekonomickou univerzitou v Bratislave - Znaleckým ústavom Bratislava z odboru ekonómia a manažment, evidovaného na Okresnom súde Rožňava pod Spr V136/14 vyplýva, že úlohou znalca bolo určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v exekučnom konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému znalecký kolektív realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi, pričom táto je diferencovaná podľa jednotlivých typov žalôb tak, že u žalôb NZP a NP predstavuje výška majetkovej škody spolu 30,76 eur a u žalôb ZE 31,68 eur.

Z hromadných sťažností doručených Okresnému súdu Rožňava 4.3.2010 v exekučných veciach, kde vystupoval žalobca ako oprávnený, ktoré sú datované 25.2.2010 vyplýva, že žalobca namietal postup súdu v konaní a podal podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu a prietahov v konaní z dôvodu, že podal návrhy na vykonanie exekúcie a exekútor požiadal o vydanie poverenia. Žiadal preveriť postup súdu, nakoľko v zákonom stanovenej lehote nebolo vydané poverenie pre exekútora, čo spôsobuje zbytočné prietahy v exekučnom konaní. Okresný súd Rožňava v odpovedi zo dňa 16.3.2010 pod Spr 8/2010 považoval sťažnosť žalobcu na prietahy v konaní za neodôvodnenú, nakoľko nezistil prietahy v konaní z dôvodu, že súd vo všetkých namietaných veciach vykonával úkony za účelom preskúmania exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok.

Zo sťažnosti žalobcu ako oprávneného v exekučných konaniach zo dňa 30.8.2010 doručenej súdu 2.9.2010, bolo namietané, že exekútor v zákonnej lehote neobdržal poverenie na vykonanie exekúcie. Z odpovede Okresného súdu Rožňava zo dňa 23.9.2010 pod Spr 29/2010 vyplýva, že súd považoval sťažnosť žalobcu za neodôvodnenú, nakoľko neboli zistené prietahy v konaniach a tiež za neprípustnú.

Zo sťažnosti žalobcu ako oprávneného v exekučných konaniach zo dňa 30.8.2010 doručenej súdu 2.9.2010 prvostupňový súd zistil, že bolo namietané, že exekútor v zákonnej lehote neobdržal poverenie na vykonanie exekúcie. Z odpovede Okresného súdu Rožňava zo dňa 23.9.2010 pod Spr 30/2010 vyplýva, že súd považoval sťažnosť žalobcu za neodôvodnenú, nakoľko neboli zistené prietahy v konaniach a tiež za neprípustnú.

Zo sťažnosti žalobcu ako oprávneného v exekučných konaniach zo dňa 23.11.2010 doručenej súdu 26.11.2010 v hromadných veciach tvoriacich prílohu sťažnosti, v ktorej bolo namietané nedodržanie 15 dňovej zákonnej lehoty pri vydávaní poverení pre exekútora. Zdôraznil, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, kde sa musí aplikovať 15 dňová lehota na rozhodnutie o poverení. Nedodržaním lehoty došlo k prietahom a k nesprávnemu úradnému postupu súdu. Z odpovede Okresného súdu Rožňava zo dňa 23.11.2010 pod Spr 37/2010 vyplýva, že sťažnosť sa považuje za neodôvodnenú a správny postup súdu vyplýva aj z potvrdzujúcich uznesení Krajského súdu v Košiciach v niektorých exekučných veciach.

Zo sťažnosti žalobcu ako oprávneného v exekučných konaniach zo dňa 25.5.2011 doručenej súdu 27.5.2011, v ktorej bolo namietané, že exekútor v zákonnej lehote neobdržal poverenie na vykonanie exekúcie. Z odpovede Okresného súdu Rožňava zo dňa 8.6.2011 pod Spr 21/2011 vyplýva, že prvostupňový súd považoval sťažnosť žalobcu za neodôvodnenú, nakoľko neboli zistené prietahy v konaniach a tiež za neprípustnú.

Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru, že žaloba žalobcu (vo všetkých spojených veciach) nie je dôvodná a preto ju zamietol.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci podľa § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, § 5 ods. 1 až 3, § 6 ods. 1 až 4, § 9 ods. 1 až 4, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4, § 17 ods. 1 až 4, § 19 ods. 1 až 3, § 27b ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci, § 44 ods. 1, 2, 3 a 8, § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, § 44 ods. 8, § 238 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, § 41, § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Z ustanovenia § 238 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z. z. vyplývajú taxatívne vymedzené ustanovenia Exekučného poriadku, ktoré sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005, avšak s výnimkou § 44 ods. 7 Exekučného poriadku. Tiež úprava uvedená v § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 1.12.2006 sa nevzťahuje na konania, ktoré sa začali pred 1.12.2006, ako to vyplýva z § 240 ods. 1, 2 Zákona 233/1995 Z. z. V žalobách označených ZE - nebolo rozhodnuté v 30 dňovej lehote o zmene exekútora od podania návrhu. Vo všetkých troch veciach označených ZE začalo exekučné konanie pred 1.9.2005 a vzhľadom na vyššie uvedené prechodné ustanovenia neplatila 30 dňová lehota na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora. Naviac súd po doručení návrhu na zmenu exekútora vo veci konal, nakoľko vyzval pôvodného exekútora na vyúčtovanie trov a následne vo veci vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil a rozhodol aj o zamietnutí návrhu na zmenu exekútora.

Prvostupňový súd konštatoval, že v konaní nebol zistený nesprávny úradný postup exekučného súdu tak, ako má na mysli ustanovenie § 9 ods. 1, 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. Nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie o návrhu účastníka neznamená automaticky prietahy v konaní (I.ÚS 16/2002).

V žalobách označených ISTINA RS súd prvého stupňa rozhodol o zamietnutí návrhu na udelenie poverenia v lehote do 15 dní. V ostatných veciach označených ISTINA RS rozhodol exekučný súd v lehote dlhšej ako 15 dní od podania návrhu, ale vo všetkých veciach zamietol návrh na udelenie poverenia z dôvodu, že exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe spotrebiteľskej zmluvy, ktorá obsahovala neplatnú rozhodcovskú doložku. Exekučný súd nebol v týchto veciach nečinný, ale v každej žiadal v lehote od jedného do desiatich dní pripojenie dokladov od oprávneného alebo od rozhodcovského súdu a po ich obdržaní okamžite vo veci rozhodol. Ani v jednom prípade nebolo možné vec posúdiť z dôvodu nezákonného rozhodnutia, nakoľko žalobca ani nevyužil možnosť podať opravný prostriedok voči uzneseniu, ktorým bol zamietnutý návrh na udelenie poverenia a žiadne z rozhodnutí, ktorým sa návrh na udelenie poverenia zamietol, nebolo zrušené. Nebol zistený ani nesprávny úradný postup v súlade s § 9 ods. 1, 2 Zákona 514/2003 Z. z., naviac nebolo povinnosťou

súdu rozhodnúť do 15 dní od podania návrhu na udelenie poverenia, nakoľko súd zistil rozpor exekučného titulu so zákonom, kedy sa žiadosť o udelenie poverenia zamietla a v tomto prípade nie je určená lehota na rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v platnom znení do 31.5.2010, do 31.5.2011 a od 1.6.2011. Toto zákonné ustanovenie sa v jednotlivých vyššie uvedených obdobiach dopĺňalo ohľadom exekučného titulu uvedeného v § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku pri vydaní poverenia, ale 15 dňová lehota sa nevzťahovala na rozhodovanie súdu v prípade nevydania poverenia, ak rozhoduje uznesením o zamietnutí návrhu. Preto aj žaloby označené ISTINA RS boli nedôvodné. Navyše tým, že súd zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevykonalosti istiny a príslušenstva, o čom rozhodol rozhodcovský súd. Pokiaľ aj nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli exekučnými titulmi, nakoľko súd postupoval podľa § 45 Zákona 244/2002 Z.z., žalobca mal právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom ohľadom svojej pohľadávky. Súd prvého stupňa zdôraznil, že rozhodnutia rozhodcovských súdov, ktoré boli vydané na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, nemohli založiť prekážku res iudicata z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku.

V žalobách označených NZP - vo všetkých veciach NZP bol zamietnutý návrh na vydanie poverenia po 15 dňovej lehote, avšak súd prvého stupňa vykonával nevyhnutné úkony za účelom zabezpečenia listinných dôkazov na posúdenie exekučného titulu, pričom tak, ako bolo uvedené pri žalobách ISTINA RS, 15 dňová lehota sa nevzťahovala na rozhodovanie súdu v prípade nevydania poverenia, ak bolo vydávané uznesenie o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia. Súd poukazuje na ustanovenie § 45 Zákona č. 244/2002 Z. z., kde exekučný súd nie je len oprávnený, ale aj povinný v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať zákonnosť exekučného titulu (vyplýva to aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR IV.ÚS 60/2011, I.ÚS 278/2014, IV.ÚS 55/2011, 5Cdo/439/2012, 6Cdo/290/2012, 6Cdo/143/2011). Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v exekučnom konaní nie je možné hodnotiť ako nesprávny úradný postup. Súd vyzýval oprávneného, exekútora, resp. rozhodcovský súd v lehotách od 1-10 dní od podania návrhu na vydanie poverenia na doručenie dokladov. Ak by oprávnený rešpektoval výzvy súdu a doručil by najmä úverovú zmluvu, súd by mal možnosť vo veci rozhodnúť skôr a teda práve žalobca ako oprávnený spôsobil v exekučných veciach prietiahy tým, že nerešpektoval výzvu súdu.

V žalobách označených NP súd prvého stupňa rozhodol o udelení poverenia v lehote do 15 dní. V ostatných veciach označených NP udelil poverenie na vykonanie exekúcie pre exekútora po 15 dňovej lehote, ale vo veciach konal a hneď po doručení žiadosti o udelenie poverenia žiadal od oprávneného doručenie listín a od rozhodcovského súdu doručenie rozhodcovského spisu, kde posúdil nárok a rozhodol. Z toho vyplýva, že prvostupňový súd konal vo veciach, avšak nemohol rozhodnúť bez toho, aby oprávnený doložil doklady, z ktorých by sa dala posúdiť oprávnenosť jeho návrhu. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení od 1.6.2010 15 dňová lehota neplatila pri exekučnom titule - rozhodcovskom rozsudku.

Súd prvého stupňa preto nedodržanie 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia nepovažoval za nesprávny úradný postup odkazujúc na vyššie uvedené zdôvodnenie, nakoľko neboli preukázané náležitosti v súlade s § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z., pretože neboli konštatované prietiahy v konaní oprávnenými osobami (nedôvodná sťažnosť konštatovaná predsedom súdu). Navyše prvostupňový súd nemal hneď pripojené doklady ohľadom posúdenia správnosti exekučného titulu vinou oprávneného a preto ich musel zabezpečiť.

Súd môže ex offo preskúmať nekalú povahu rozhodcovskej doložky v prípade právoplatného rozhodcovského rozsudku a môže vyvodit' všetky dôsledky podľa právneho poriadku v tom smere, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný. Ak súd zistí, že nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a nemohol vydať ani rozhodcovský rozsudok. Exekučný súd je povinný preskúmať exekučný titul, ako aj platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku musí konštatovať rozpor rozsudku so zákonom, čo sa premietne buď v zamietnutí žiadosti na udelenie poverenia, resp. v zastavení exekúcie.

Z vyššie uvedených dôvodov súd prvého stupňa konštatoval, že žalobca nepreukázal v jednotlivých spojených veciach nesprávny úradný postup exekučného súdu, resp. existenciu nezákonného rozhodnutia, nepreukázal ani výšku škody a nemajetkovej ujmy (žalobca uvádza len svoje tvrdenia)

a v žiadnom prípade nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a vznikom akejkoľvek škody alebo nemajetkovej ujmy. Preto bolo potrebné žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Prvostupňový súd zdôraznil ešte tú skutočnosť, že žalobca bol v konaní nečinný, nakoľko okrem podanej žaloby a námietok zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Rožňava nereagoval na vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe a bez riadneho ospravedlnenia sa nezúčastnil nariadeného pojednávania.

Súd prvého stupňa vo veci v súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku pokračoval v konaní a pri oboznamovaní sa s listinnými dôkazmi, ktoré sú citované v rozsudku, sa oboznámil jednak s listinami, ktoré predložil samotný žalobca a ďalej sa oboznámil s exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol namietaný postup súdu, pričom žalobca bol účastníkom týchto exekučných konaní ako oprávnený a teda v každej exekučnej veci podával návrh na začatie exekučného konania, exekútorovi predkladal exekučný titul, ktorým bol rozhodcovský rozsudok a obdržal všetky rozhodnutia exekučného súdu. Súd sa teda oboznámil len s listinnými dôkazmi, ktoré všetky boli žalobcovi známe, čím neodňal možnosť žalobcovi sa vyjadriť k oboznamovaným listinným dôkazom. Boli splnené všetky podmienky na konanie a práve žalobca svojim postojom si sám zmaril možnosť zúčastniť sa na nariadenom pojednávaní, kde súd vo veci rozhodol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Neúspešnému žalobcovi nevzniklo právo na náhradu trov konania a úspešný žalovaný si trovy konania nevyčísľil a neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov, že v uvedenom rozsudku došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (ust. § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 od. 1 písm. f) O.s.p.); v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - rozhodoval vylúčený sudca (ust. § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. ,g) O.s.p.); v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (ust. § 205 ods. 1 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.); súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. O.i. namietal odvolateľ, že bolo porušené právo žalobcu na kontradiktórny proces a podotkol, že súd ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správy informačného systému. Ďalej zvýraznil, že nálezy Ústavného súdu SR uvádzajú jednoznačne, že súd musí dbať na presvedčivosť svojho rozhodnutia v odôvodnení, argumentačne vyhodnotí svoje rozhodnutie tak, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe premís dospel, boli pre širšiu právnickú verejnosť prijateľné, racionálne a presvedčivé. Súd nevysvetlil vo svojom rozhodnutí, prečo nedošlo k porušeniu práv žalobcu na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. O návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť aj nesprávny úradný postup nenašiel objektívne udržateľne vysvetliteľný dôvod. Súd prvého stupňa vydal rozhodnutie vnútorne rozporné, síce zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujme žalobcovi, rozhodnutie založené na skutkovej a právnej chybe súdu nie je v právnom štáte udržateľné, irelevantné úvahy súdu o tom, aké spôsoby judikovania pohľadávky si žalobca zvolil, navyše podľa práva sú súdne rozhodnutia všeobecných súdov rovnocenné s rozhodnutiami rozhodcovských súdov. Ďalej namietal, že aj iný súd, t.j. Krajský súd v Trnave v rozhodnutí sp. zn. 11NcC/46/2012 v právne zhodnej veci vylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Dunajská Streda, preto je tiež rozhodnutie nezákonné (poukázal aj na Ústavný súd SR nález IV.ÚS/345/09). Konštatoval odvolateľ, že základné právo na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom podľa čl. 36 ods. 1 Listiny a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je v občianskom súdnom konaní zabezpečený vylúčením sudcu z jeho ďalšieho prejednávania. O.i. pri nezávislosti sudcov musí byť vzaté do úvahy ustanovovanie jeho členov a dĺžka ich mandátu, teda či tu je alebo nie je zdanie nezávislosti. Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a viedol pojednávanie, na ktorom za neprítomnosti žalobcu meritórne rozhodol. V žiadosti sa pritom zdôrazňovalo, že žalobca trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Žalobca

sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalobca sa nemal možnosť vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a zložil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila, aj keď toto jej bolo doručené dňa 13.3.2015.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/, c/, f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 18.11. 2015 o 9.10 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 227/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 04.11.2015 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Žalobca podľa obsahu odvolania namieta odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a// O.s.p., teda že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/, g/, h/, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že pokiaľ žalobca v odvolaní namietal postup súdu z hľadiska porušenia procesno-právnych predpisov, nie je jeho odvolanie dôvodné. Rovnako nie je jeho odvolanie dôvodné ani pokiaľ toto oprel o dôvody v zmysle § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ O.s.p.

Námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia tiež nie je opodstatnená.

Rozsudok súdu prvého stupňa obsahuje stručné a výstižné prednesy účastníkov, dôkazy, o ktoré súd oprel svoje skutkové zistenia, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov a skutočnosti, ktoré mal za preukázané, ako aj právne posúdenie zisteného skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení. Súd prvého stupňa taktiež vysvetlil akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Napadnuté rozhodnutie preto netrpí takou vadou konania, ktorá by mala za následok zrušenie rozhodnutia prvostupňového súdu (§ 157 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd nezistil, že by postupom prvostupňového súdu či už v konaní alebo rozhodnutím sa účastníkovi konania - žalobcovi odňala možnosť konať pred súdom z dôvodov ním v odvolaní uvedených.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov účastníci konania ani nenavrhli, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Vecne správne, podrobné a presvedčivé sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky žalobcu nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

Odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa tvrdení o splnení predpokladov pre vznik nároku na náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z., rovnako ako tvrdil aj v konaní pred súdom prvého stupňa, nie sú opodstatnené.

Odvolací súd v tej súvislosti poukazuje na podrobné odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý svoje úvahy o nesplnení zákonných podmienok na náhradu škody v prejednávanej veci podrobne

rozviedol s poukazom na skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania a príslušné zákonné ustanovenia, podľa ktorých vec právne posudzoval.

Odvolačná námietka žalobcu, že súd prvého stupňa sa v konkrétnostiach dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že žalobcom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, nemá svoj podklad vo vykonanom dokazovaní. Rovnako ani tvrdenie žalobcu, že nesprávny úradný postup v danom prípade bol jednoznačne preukázaný. Navyše odvolacie námietky žalobcu v tomto smere sú všeobecného charakteru, bez uvedenia konkrétnych pochybení, ktorých sa súd prvého stupňa mal dopustiť.

Pokiaľ ide o namietané procesné pochybenia súdu prvého stupňa, odvolací súd udáva nasledovné:

Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

Namietané procesné pochybenie súdu prvého stupňa, a síce, že súd nedoručil písomné vyjadrenie žalovanej k žalobe žalobcovi, čím porušil právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces a ust. § 114 ods. 2 O.s.p., nie je dôvodné. Rovnako nie je dôvodné ani namietané procesné pochybenie súdu prvého stupňa, že žalobca nebol pred vynesením rozsudku oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť vyjadriť sa.

Z obsahu spisu totiž vyplynulo, že žalovaná po doručení žaloby písomne vyjadrila podaním zo dňa 1.2.2013 (č.l. 34 a nasl. spisu), ktoré vyjadrenie bolo doručené žalobcovi cestou jeho právneho zástupcu dňa 12.2.2013 (doručenka na č.l. 47 spisu). Z obsahu spisu je tiež zrejmé, že žalobca cestou svojho právneho zástupcu bol zo strany súdu prvého stupňa predvolaný na pojednávanie dňa 5.2.2015, ktoré prevzal dňa 2.12.2014 (doručenka na č.l. 80 spisu). Súd prvého stupňa pojednával a rozhodol vo veci dňa 5.2.2015 v neprítomnosti žalobcu (rovnako aj žalovanej) v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.

Žalobca požiadal o odročenie pojednávania podaním zo dňa 29.1.2015 z dôvodu podania návrhu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Podľa názoru odvolacieho súdu správny bol postup súdu prvého stupňa, pokiaľ v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával a vo veci rozhodol, keďže dôvod pre odročenie pojednávania, ktorý uviedol žalobca v podaní zo dňa 29.1.2015, nie je dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania. Je totiž zrejmé, že pokiaľ ide o námietku zaujatosti vznesenú zo strany žalobcu, o tejto v konaní už bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.10.2012 č.k. 2NcC/38/2012-16 tak, že sudkyňa Okresného súdu Rožňava JUDr. Katarína Janečková nie je vylúčená z pojednávania a rozhodovania vecí spojených na spoločné konanie pod sp.zn. 5C/145/2012. Ani podanie ústavnej sťažnosti na Ústavný súd Slovenskej republiky nie je takým dôležitým dôvodom, ktorý by opodstatňoval odročenie pojednávania, najmä za situácie, keď súd prvého stupňa návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

O dôležitý dôvod na odročenie pojednávania ide vo všeobecnosti vtedy, ak účastník tvrdí také skutočnosti, ktoré sú vzhľadom k svojej povahe spôsobilé jeho neúčast' na pojednávaní ospravedlniť, t.j. také, ktoré mu neumožňujú sa na pojednávaní zúčastniť a súčasne sú vážne, dôležité a ospravedlniteľné z hľadiska objektívneho alebo aj subjektívneho (čím mohla byť prekážka predvídaná, prípadne odvrátená).

V prejednáwanej veci žalobca požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu podania procesného návrhu na prerušenie konania. Takýto dôvod ale nie je dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania v zmysle

§ 101 ods. 2 O.s.p., keďže nejde o objektívne ospravedlniteľný dôvod, ktorý by neumožnil žalobcovi zúčastniť sa pojednávania.

Pokiaľ teda súd prvého stupňa v konaní pokračoval aj po obdržaní žiadosti žalobcu na odročenie pojednávania zo dňa 29.1.2015 a vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p., neodňal týmto svojim postupom žalobcovi možnosť konať pred súdom.

Pokiaľ sa žalobca na pojednávanie dňa 5.2. 2015 nedostavil, takýmto spôsobom sa sám vzdal možnosti vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a realizovať svoje ďalšie procesné práva spojené s účasťou na tomto pojednávaní. Z toho vyplýva, že zásada kontradiktórnosti konania a ani práva žalobcu na súdnu ochranu v tomto smere porušené neboli.

Vyššie uvedené závery sa týkajú aj odvolacej námietky žalobcu, ktorý vytkol súdu prvého stupňa, že nebol oboznámený so súdom vykonanými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu sa nemal možnosť vyjadriť. Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 5.2.2015 totiž vyplynulo, že dokazovanie listinami bolo vykonané súdom prvého stupňa v súlade s § 129 ods. 1 O.s.p.

Nenáležitá je odvolacia námietka žalobcu, že vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, keďže v danom prípade pojednávanie nariadené bolo a žalobca svojou nedôvodnou neprítomnosťou na pojednávaní sám zapríčinil, že nemohol uplatniť svoje procesné práva.

Odvolací súd na záver ešte poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR 7 ECdo/3/2013 z 21.10.2013, kde najvyšší súd riešiac dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v exekúcii poukázal na obsah práva na spravodlivý proces so zreteľom na čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, lebo do práva na spravodlivý súdny proces však nepatrí súčasne aj právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov a rovnako neznamená ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (porovnaj I.ÚS 50/04). Do obsahu tohto práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhovaného spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (ústavný súd v rozhodnutí I.ÚS 97/97). K odňatiu možnosti žalobcu pred súdom konať a k porušeniu práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z.

Ani judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, v riešenej veci preto správne súd prvého stupňa rozhodol, svoje rozhodnutie argumentačne odôvodnil a jeho rozsudok o zamietnutí žaloby je zákonný, správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa bola preukázaná v konaní a žalobca dostal odpoveď na svoje odvolacie námietky. Rozhodnutie súdu prvého stupňa nemožno považovať za svojvoľné, neodôvodnené, predčasné a prekvapivé a odvolací súd vzhľadom na zistený skutkový stav podľa § 213 O.s.p. bol viazaný týmto skutkovým stavom a s poukazom na § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a zákonný.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo všetkých jeho výrokoch podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi. Trovy odvolacieho konania jej však nevznikli a ani si ich náhradu neuplatnila, preto odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.